

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8820/2022
17.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Драгане Бољевић, Јелице Бојанић Керкез и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина Житорађа, чији је пуномоћник Љиљана Денић, адвокат из ..., против тужене Општине Житорађа, коју заступа Општинско правобранилаштво Општине Житорађа, ради накнаде, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 474/22 од 05.05.2022. године, у седници одржаној 17.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 474/22 од 05.05.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 474/22 од 05.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 474/22 од 05.05.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Прокупљу П 1636/20 од 23.11.2021. године, којом је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде за рад у Комисији за спровођење поступка комасације у делу катастарске општине ... за период од 01.09.2016. године до 31.12.2016. године исплати износ од 34.000,00 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног новчаног износа па до исплате, ближе наведено у ставу првом изреке, и обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 130.291,00 динар.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је оценио да нису испуњени

услови из члана 404. став 1. ЗПП за одлучивање о ревизији тужене као о изузетно дозвољеној.

У конкретном случају, ради се о парници ради исплате накнаде за рад у Комисији за спровођење комасације у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примени материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге који су дали нижестепени судови за своје одлуке, у конкретном случају, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји потреба ни новог тумачења права. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора - плаћање накнаде за рад у Комисији за спровођење поступка комасације. Тужена у ревизији није пружила доказ о постојању различитих одлука Врховног суда у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају, и супротном пресуђењу судова, па није испуњен законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Такође, посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање). Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је закључио да ревизија није дозвољена.

Наиме, чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је чланом 479. став 6. истог закона, прописано да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

У конкретној парници, тужба ради исплате накнаде поднета је 27.04.2017. године, а као вредност предмета спора означен је износ од 10.000,00 динара, да би након достављања налаза и мишљења судског вештака на рочишту за главну расправу 22.06.2018. године, тужилац је повећао тужбени захтев на износ од 34.000,00 динара. Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, то се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из ових разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**